SODBA SODIŠČA (veliki senat)
z dne 11. septembra 2007*

V zadevi C-227/04 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 28. maja 2004,

Maria-Luise Lindorfer, uradnica Sveta Evropske unije, stanujoča v Bruslju (Belgija), ki jo zastopata G. Vandersanden in L. Levi, odvetnika,

pritožnica,

druga stranka v postopku:

Svet Evropske unije, ki ga zastopata F. Anton in M. Sims-Robertson, zastopnika,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: francoščina.

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, A. Rosas, R. Schintgen, E. Juhász (poročevalec) in J. Klučka, predsedniki senatov, R. Silva de Lapuerta, sodnica, K. Schiemann, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Lõhmus, E. Levits in A. Ó Caoimh, sodniki,

generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, nato E. Sharpston, generalna pravobranilka, sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa na obravnavi 27. oktobra 2005,

na podlagi sklepa o ponovnem odprtju ustnega postopka z dne 26. aprila 2006 in na podlagi obravnave z dne 28. junija 2006,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke E. Sharpston na obravnavi 30. novembra 2006

izreka naslednjo

Sodbo

1 M.-L. Lindorfer s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 18. marca 2004 v zadevi Lindorfer proti Svetu (T-204/01, RecFP, str. I-A-83 in II-361, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je slednje zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Sveta Evropske unije z dne 3. novembra 2000 o izračunu pokojninske dobe po prenosu pavšala za odkup pravic do pokojnine, ki jih je pridobila na podlagi avstrijskega sistema, v sistem Skupnosti (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

2 Člen 1a(1) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti, kot je bil vnesen v te predpise z Uredbo (ES, ESPJ, Euratom) št. 781/98 z dne 7. aprila 1998 (UL L 113, str. 4, v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), določa:

„Uradniki so po teh kadrovskih predpisih upravičeni do enakega obravnavanja, brez neposredne ali posredne diskriminacije glede rase, političnega, svetovnonazorskega ali verskega prepričanja, spola ali spolne usmeritve, ne da bi to posegalo v posebne določbe, ki zahtevajo določen zakonski stan."

3 Člen 77 Kadrovskih predpisov določa:

„Uradnik, ki dopolni najmanj 10 let delovne dobe, ima pravico do starostne pokojnine. [...]

Najvišji znesek starostne pokojnine je 70 % zadnje osnovne plače za zadnji razred, v katerem je bil uradnik razvrščen najmanj eno leto. Izplačuje se uradniku, ki dopolni petintrideset let delovne dobe, izračunane v skladu s členom 3 dodatka VIII. Če ima uradnik manj kakor petintrideset let delovne dobe, se zgoraj omenjeni najvišji znesek sorazmerno zniža.

[...]

Upokojitvena starost je 60 let."

4 Člen 83 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Izplačila dajatev po tem pokojninskem sistemu bremenijo proračun Skupnosti. Države članice skupno jamčijo za plačilo teh dajatev v skladu z lestvico za financiranje takšnih odhodkov.

[...]

2. Uradniki prispevajo eno tretjino stroškov financiranja pokojninskega sistema [Skupnosti]. [...]

[...]

4. Če aktuarska ocena pokojninskega sistema, ki jo na zahtevo Sveta opravi eden ali več usposobljenih strokovnjakov, pokaže, da prispevki uradnikov ne zadostujejo za financiranje ene tretjine dajatev po pokojninskem sistemu, proračunski organ po proračunskem postopku in po posvetovanju z odborom za kadrovske predpise, predvidenim v členu 10, določi, kako je treba spremeniti prispevne stopnje ali upokojitveno starost."

5 Člen 2 Priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa:

„Starostna pokojnina se izplača na podlagi skupnega števila let uradnikove pokojninske dobe. Vsako leto dela da uslužbencu po izračunu iz člena 3 pravico do enega leta pokojninske dobe, vsak dopolnjen mesec pa pravico do ene dvanajstine te dobe.

Pri izračunu pravic do starostne pokojnine se lahko upošteva največ petintrideset let pokojninske dobe."

6 Člen 5 priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa:

„Ne glede na določbe člena 2 ima uradnik, ki ima v starosti 60 let manj kakor 35 let pokojninske dobe in še naprej pridobiva pokojninske pravice na podlagi člena 3, za

vsako leto službe med 60. letom starosti in starostjo, ko začne dobivati starostno pokojnino, pravico do povečanja pokojnine v višini 5 % zneska pokojninskih pravic, ki so mu pripadale v starosti 60 let, vendar tako, da celotna pokojnina ne preseže 70 % njegove zadnje plače iz drugega ali tretjega odstavka, glede na primer, člena 77 Kadrovskih predpisov.

[...]"

7 Člen 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom določa, da ima uradnik, ki začne delati v Skupnostih, potem, ko je prenehal delati v državni upravi ali v nacionalni ali mednarodni organizaciji ali je opravljal dejavnost kot zaposlena ali samozaposlena oseba, ob zaposlitvi pravico Skupnostim plačati bodisi aktuarski ekvivalent bodisi pavšal za odkup pravic do starostne pokojnine, ki jih je pridobil na podlagi takega dela ali dejavnosti. Ista določba dodaja, da v takem primeru institucija, v kateri je uradnik zaposlen, ob upoštevanju razreda uradnika ob zaposlitvi, določi število let pokojninske dobe, ki se mu za prejšnjo zaposlitev priznajo v novem pokojninskem zavarovanju na podlagi zgoraj omenjenega aktuarskega ekvivalenta ali poplačanih zneskov.

8 Svet je z odločbo z dne 13. julija 1992 sprejel splošne določbe za izvedbo člena 11(1) in (2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom [splošne izvedbene določbe], ki so bile kasneje spremenjene z odločbo Sveta z dne 19. decembra 1994 (v nadaljevanju: SID).

9 Glede uradnikov je v skladu s členom 10(2) SID število let pokojninske dobe, ki jih je treba upoštevati, izračunano na podlagi skupnega prenesenega zneska, ki se mu odštejejo 3,5 % obresti po linearni obrestni meri za obdobje enega leta, šteto od

zaposlitve do dejanskega prenosa zgoraj navedenega zneska v Skupnosti. Navedene obresti se ne obračunavajo za obdobja, v katerih pokojninski sklad, v katerega je uradnik prispeval pred zaposlitvijo v Skupnostih, zneska za prenos ni revaloriziral ali mu pristel obresti.

10 Člen 10(3) in (4) SID (v nadaljevanju bosta navedeni formuli poimenovani kot „formuli za preračun") določa:

„3. Število let pokojninske dobe, ki jih je treba upoštevati, se izračuna:

— s preračunom prenesenega zneska (P) v teoretično rento (T) glede na aktuarske vrednosti (A), določene v členu 39 priloge VIII [h Kadrovskim predpisom], po formuli T = P / A,

— s preračunom teoretične rente (T) v zakonsko pokojninsko dobo (Z) glede na osnovno letno plačo (O), ki ustreza uradnikovemu razredu ob zaposlitvi [...], po formuli Z = T x 100 / O x 2.

Število let pokojninske dobe, ki ga je treba upoštevati, pa v nobenem primeru ne sme presegati števila let, v katerih je bil uradnik pred zaposlitvijo v Skupnostih vključen v nekomplementarne sisteme.

4. Znesek, prenesen v Skupnosti v valuti, ki ni belgijski frank se – zaradi določitve števila let pokojninske dobe – pretvori v belgijske franke na naslednje načine:

[...]

b) za uradnika, ki se je zaposlil pred 31. decembrom 1971 [...], se preneseni znesek deli sorazmerno s trajanjem obdobij, v katerih so bile pridobljene pravice do pokojnine, ki ustrezajo temu znesku, to je po eni strani s trajanjem obdobja pred 1. januarjem 1972 in, po drugi strani, s trajanjem obdobja po 31. decembru 1971.

Del zneska, ki ustreza obdobju pred 1. januarjem 1972, se preračuna na podlagi menjalnega tečaja, ki ga je sprejel Mednarodni monetarni sklad in ki je veljal 31. decembra 1971.

Del zneska, ki ustreza obdobju po 31. decembru 1971, se preračuna na podlagi aktualiziranega srednjega tečaja, določenega s strani Komisije za obdobje od 1. januarja 1972 do dneva zaposlitve uradnika (v nadaljevanju: različica (i)) [...]

Na zahtevo uradnika [...] se znesek (P), ki ga je treba upoštevati za izračun, lahko preračuna na podlagi aktualiziranega tečaja, veljavnega na dan prenosa. V tem primeru sta plača (O) in aktuarska vrednost (A), ki ju je treba upoštevati pri izračunu pokojninske dobe, plača, ki ustreza razredu uradnika ob zaposlitvi [...] in ki velja na dan prenosa oziroma aktuarska vrednost, ki ustreza starosti uradnika (v nadaljevanju: različica (ii)) [...]"

11 Kot izhaja iz odločbe Sveta z dne 13. julija 1992, vsebuje tabela aktuarskih ekvivalentov za uporabo člena 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom naslednje vrednosti za oba spola med 30 in 50 letom:

Starost	*Moški*	*Ženske*
30	9,667	10,269
31	9,811	10,426
32	9,956	10,586
33	10,102	10,746
34	10,249	10,908
35	10,397	11,071
36	10,546	11,236
37	10,695	11,402
38	10,846	11,569
39	10,998	11,739
40	11,154	11,912
41	11,308	12,034
42	11,465	12,261
43	11,625	12,441
44	11,788	12,626
45	11,955	12,816
46	12,127	13,013
47	12,302	13,215
48	12,480	13,422
49	12,661	13,633
50	12,847	13,850

12 V skladu s členom 31 Kadrovskih predpisov se izbrani kandidati imenujejo za uradnike iz kategorije A ali prevajalske službe v začetni razred njihove kategorije ali službe. Organ za imenovanja pa lahko naredi izjeme glede določb tega člena.

13 Člen 1(1) Uredbe Sveta (ES) št. 626/95 z dne 20. marca 1995 o uvedbi posebnih začasnih ukrepov za zaposlovanje uradnikov v Evropskih skupnostih zaradi pristopa Avstrije, Finske in Švedske (UL L 66, str. 1) določa, da se do 31. decembra 1999 prosta delovna mesta lahko zapolnijo z imenovanjem avstrijskih, finskih in švedskih državljanov, med drugim z odstopanjem od člena 31 Kadrovskih predpisov, in sicer v mejah predvidenega števila zaposlitev v okviru proračunskih razprav v pristojnih institucijah.

Dejansko stanje

14 Avstrijska državljanka M.-L. Lindorfer se je pri Svetu zaposlila 16. septembra 1996. 16. junija 1997 je bila razvrščena v razred A5, stopnja 2. Pred zaposlitvijo pri Svetu je trinajst let in tri mesece delala v Avstriji. V tem obdobju je prispevala v avstrijski pokojninski sistem.

15 M.-L. Lindorfer je 15. maja 1999 na podlagi člena 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom zaprosila za prenos pavšala za odkup na podlagi avstrijskega sistema pridobljenih pravic do starostne pokojnine v sistem Skupnosti.

16 Avstrijski pokojninski sklad je 18. februarja 2000 M.-L. Lindorfer obvestil, da je bila višina pavšala za odkup njenih avstrijskih pravic do pokojnine do 1. marca 2000 začasno določena v znesku 1.306.712,23 ATS. Prav tako je bila obveščena, da ni upravičena do pokojnine v Avstriji, ker ni prispevala v minimalnem trajanju 180 mesecev. Predlagano pa ji je bilo, naj „odkupi" 21 manjkajočih mesecev za 237.963,6 ATS. M.-L. Lindorfer se na ta predlog ni odzvala.

17 Služba „Pokojnine" generalnega sekretariata Sveta je 28. marca 2000 M.-L. Lindorfer poslala dopis, h kateremu je priložila obračunski list z naslovom „Izračun zakonske pokojninske dobe, ki se upošteva v skladu s členom 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom". Iz tega lista je izhajalo, da je pokojninska doba, ki ustreza znesku za prenos, 5 let, 3 mesece in 24 dni.

18 M.-L. Lindorfer je z dopisom z dne 12. septembra 2000 službi „Pokojnine" sporočila, da daje „načelno soglasje" za prenos pavšala za odkup njenih avstrijskih pravic do pokojnine. Izpodbijala pa je število let pokojninske dobe, določeno na zgoraj navedenem obračunskem listu, ker naj bi bil način izračuna, ki ga je uporabil Svet, diskriminatoren in nepregleden. Nazadnje je M.-L. Lindorfer prosila za vrsto informacij.

19 Avstrijski pokojninski sklad je 29. septembra 2000 določil znesek za prenos v višini 1.337.136,07 ATS.

20 M.-L. Lindorfer je bila z dopisom z dne 3. novembra 2000, ki ga je prejela 7. novembra 2000, obveščena o sporni odločbi. 2. februarja 2001 je na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov vložila pritožbo zoper to odločbo, ki jo je dopolnila 25. aprila 2001.

21 Svet je z odločbo z dne 31. maja 2001 to pritožbo zavrnil.

Tožba pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijana sodba

22 M.-L. Lindorfer je 5. septembra 2001 pri Sodišču prve stopnje vložila tožbo, s katero je predlagala, naj se za ničnо razglasita sporna odločba in odločba, s katero je bila njena pritožba zavrnjena, ter naj se Svetu naloži, naj na popravljeni pravni podlagi določi novo zakonsko pokojninsko dobo, ki se jo po prenosu njenih v Avstriji pridobljenih pravic do pokojnine upošteva pri njeni pokojnini Skupnosti.

23 M.-L. Lindorfer se je v utemeljitev svoje tožbe v bistvu sklicevala na dva tožbena razloga. Prvi je bil nezakonitost člena 10(3) in (4) SID, drugi pa nezakonitost člena 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom. Zatrjevala je, da je prva določba v nasprotju z načelom enakega obravnavanja, prav tako kot druga, ki je poleg tega v nasprotju z načelom prostega gibanja delavcev.

24 Sodišče prve stopnje je glede prvega tožbenega razloga, nezakonitosti člena 10(3) in (4) SID, ugotovilo, da je treba štiri očitke, na katere se je M.-L. Lindorfer sklicevala, zavrniti kot neutemeljene.

25 Glede prvega očitka prvega tožbenega razloga, to je kritik M.-L. Lindorfer, da se v formulah za preračun razred ob zaposlitvi upošteva na isti način za uradnike, ki so se zaposlili v začetnem razredu svoje kategorije, in za uradnike, ki so se zaposlili v višjem razredu, je Sodišče prve stopnje opozorilo, da se SID nanašajo na izvedbo

člena 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom, čigar drugi pododstavek določa, da „institucija, v kateri je [uradnik] zaposlen, ob upoštevanju razreda [...] ob zaposlitvi, določi število let pokojninske dobe, ki se mu za prejšnje zaposlitve priznajo v novem pokojninskem zavarovanju na podlagi [...] aktuarskega ekvivalenta ali poplačanih zneskov".

26 Prav tako je opozorilo, da je v skladu s sodno prakso za izračun priznane pokojninske dobe uradnika, ki prosi za prenos svojih nacionalnih pravic do pokojnine v sistem Skupnosti, treba upoštevati razred ob zaposlitvi, to je razred, v katerega je razvrščen na dan, ko nastopi službo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 13. junija 2002 v zadevi Youssouroum proti Svetu, T-106/01, RecFP, str. I-A-93 in II-435, točka 34, in navedena sodna praksa).

27 Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da čeprav uporaba formul za preračun povzroči, da je priznana pokojninska doba nižja, čim višja je osnovna plača, to ne pomeni neenakega obravnavanja, ker gre za diskriminacijo samo takrat, ko se v primerljivih položajih uporabljajo različna pravila.

28 Na novo zaposleni uradnik, razvrščen v razred A5, ima tako več možnosti, da svojo kariero zaključi v višjem razredu, kot uradnik, ki je že zaposlen in razvrščen v razred A7, in posledično dobi večjo plačo in več pokojninskih pravic kot slednji.

29 Glede drugega očitka prvega tožbenega razloga, to je kritik M.-L. Lindorfer zoper dejstvo, da člen 10(4) SID določa preračun zneska, ki je v Skupnosti prenesen v valuti, ki ni belgijski frank, v belgijske franke, je Sodišče prve stopnje na podlagi

pisanj M.-L. Lindorfer in obrazložitev, podanih na obravnavi, ugotovilo, da ta ne izpodbija nujnosti preračunavanja prenesenega zneska v belgijske franke ali eure, temveč posledice tega preračuna po uporabi različice i) ali različice ii).

30 Sodišče prve stopnje je ta očitek zavrnilo in v točkah 76 in 77 izpodbijane sodbe ugotovilo:

„76 Po eni strani primerjave, s katerimi poskuša [M.-L. Lindorfer] dokazati utemeljenost svojih navedb, namreč nikakor niso prepričljive. S prvo tabelo, ki jo je predložila [...], tako primerja svoj položaj s položajem uradnika, čigar spol, starost in razvrstitev v stopnjo ob zaposlitvi so drugačni od njenih, medtem ko so ti elementi pomembni za izračun priznane pokojninske dobe. Poleg tega, kot Svet utemeljeno poudarja v svojem odgovoru na eno od pisnih vprašanj, ki jih je postavilo Sodišče prve stopnje, nikakor ni ugotovljeno, da se je [M.-L. Lindorfer] zaposlila istega dne, da bi lahko izpeljala izračune iz te tabele. Druge primerjave, ki jih podaja [...], prav tako niso sprejemljive, ker temeljijo na napačnih predpostavkah. Tako so izračuni, ki jih predlaga, napačni, ker za zneske, izražene v različnih nacionalnih valutah in preračunane iz istega prenesenega zneska, izraženega v avstrijskih šilingih na podlagi ‚veljavnega tečaja', ki očitno ustreza menjalnim tečajem med eurom in temi nacionalnimi valutami od 1. januarja 1999 naprej, uporablja različico i). Očitno pa je, da je v 27 letih dejavnosti [M.-L. Lindorfer] pred zaposlitvijo v Skupnostih prišlo do, včasih pomembnih, sprememb v tečajih različnih nacionalnih valut. Poleg tega je treba opozoriti, da [M.-L. Lindorfer] v svojem prikazu uporabe različice i) za znesek, izražen v belgijskih frankih, predhodno ne uporablja preračuna na podlagi ‚veljavnega tečaja' in da se zdi, da za prikaz uporabe te različice za znesek, izražen v grških drahmah, uporablja menjalni tečaj med eurom in grško drahmo, ki se je uporabljal od 1. januarja 2001. Poleg tega se zdi, da je glede zneskov, preračunanih v grške drahme, španske pezete in portugalske eskude, svoje izračune izvedla na dan 1. januarja 1999.

77 Iz obrazložitev, ki jih je predložil Svet, po drugi strani izhaja, da dejstvo, da je uporaba različice i) za znesek, prenesen iz pokojninskega sklada v državi s t. i. ‚šibko valuto' lahko ugodnejša od uporabe različice ii) za znesek, prenesen iz pokojninskega sklada v državi s t. i. ‚trdno valuto', ni posledica pravil Skupnosti, temveč nihanj različnih nacionalnih valut, kar pa so okoliščine izven delovanja Skupnosti. Tako je treba opozoriti, da sta bila španska pezeta in portugalski eskudo, ki ju [M.-L. Lindorfer] uporablja v svojih primerjalnih prikazih, v 90. letih večkrat devalvirana."

31 Sodišče prve stopnje je prav tako zavrnilo tretji očitek prvega pritožbenega razloga. Bistvo njegove utemeljitve je bilo:

„81 [...] [M.-L. Lindorfer] ni uspešno utemeljila, da v pokojninskem sistemu Skupnosti glede prispevkov uradnikov in starosti, določene za pridobitev starostne pokojnine, ni nobenega razlikovanja glede na spol.

82 Prvič, na ta način primerja dve kategoriji uradnikov, ki se nahajajo v različnih položajih, to je po eni strani uradnike, ki so v Skupnosti prenesli aktuarski ekvivalent ali pavšal za odkup pravic do starostne pokojnine, ki so jih pridobili na podlagi dejavnosti pred zaposlitvijo v Skupnostih, in po drugi strani uradnike, ki so v pokojninski sistem Skupnosti prispevali na podlagi svojih dejavnosti v instituciji Skupnosti.

83 Drugič, uporaba dejavnikov, ki se razlikujejo glede na spol in starost, za izračun priznane pokojninske dobe je v vsakem primeru objektivno upravičena zaradi zagotavljanja dobrega finančnega upravljanja pokojninskega sistema Skupnosti.

Ko namreč ob uporabi člena 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom uradnik v proračun Skupnosti prenese kapital v obliki aktuarskega ekvivalenta ali pavšala za odkup, ki predstavlja pravice do pokojnine, ki jih je pridobil pred zaposlitvijo v Skupnostih, v zameno dobi pravico do bodočih prejemkov na podlagi pokojninskega sistema Skupnosti, to je pravico, ki jo predstavlja priznana pokojninska doba, in katere obseg je odvisen od pokojninske dobe, ki mu je priznana. Da bi določila aktualno vrednost te pravice, mora zadevna institucija Skupnosti upoštevati vrsto elementov, med katere spadajo verjeten čas, v katerem bo kapital, ki ga je uradnik prenesel, v proračunu Skupnosti, njegovo pričakovano poklicno napredovanje, verjetnost izplačila njegove pokojnine in verjeten čas izplačevanja pokojnine. Očitno je torej, da so ti elementi odvisni zlasti od spola in starosti uradnika ob vstopu v pokojninski sistem Skupnosti. Tako je po eni strani splošno znano dejstvo, da, statistično, ženske živijo dlje kot moški. Po drugi strani je verjetnost, da bo oseba, ki se v Skupnosti zaposli v starosti, ki je oddaljena od upokojitvene starosti, umrla preden doseže to starost, večja od verjetnosti, da se to zgodi osebi, ki se zaposli v starosti, ki je bližja starosti, ko bo lahko uveljavljala svoje pravice do pokojnine. Poleg tega bo ta oseba kapital, ki ga je prinesla, dlje časa pustila na razpolago proračunu Skupnosti kot pa uradnik, ki je bližje upokojitveni starosti. Povedano drugače, dejavniki kot so trajanje zaposlitve do uradnikovega odhoda v pokoj ter verjeten čas prejemanja starostne pokojnine Skupnosti, določen na podlagi statističnih podatkov, neposredno vplivajo na finančno odgovornost Skupnosti do vsakega posameznega uradnika, dobro finančno upravljanje pokojninskega sistema Skupnosti pa zahteva, da se ti dejavniki upoštevajo in da so pravilno ovrednoteni. Svet v formulah za preračun torej pravilno upošteva aktuarske dejavnike, povezane s starostjo in spolom uradnika."

32 Sodišče prve stopnje je nazadnje zavrnilo četrti očitek prvega pritožbenega razloga, v skladu s katerim naj bi bilo vredno kritike, da se parametri v formulah za preračun iz člena 10(3) in (4) SID, po tem ko se preneseni znesek preračuna na podlagi različice i) ali različice ii), upoštevajo glede na različne datume.

33 Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da navedba M.-L. Lindorfer, da naj bi različica ii) temeljila na plači, ki ustreza razredu uradnika na dan dejanskega prenosa zadevnega zneska s strani nacionalnega pokojninskega sklada, temelji na napačnem razumevanju besedila člena 10(4) SID, ker je plača, ki se v zvezi s tem upošteva, plača, ki ustreza razredu ob zaposlitvi in ki je veljala na dan dejanskega prenosa. Sodišče prve stopnje je upravičeno menilo, da se na vsako različico oziroma na druge parametre formul za preračun nanaša točen datum.

34 V okviru drugega tožbenega razloga, nezakonitosti člena 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom, je Sodišče prve stopnje v točkah od 99 do 106 izpodbijane sodbe razsodilo, da utemeljitve M.-L. Lindorfer, s katerimi je dokazovala, da ta določba ni združljiva z načelom enakega obravnavanja in načelom prostega gibanja delavcev, niso sprejemljive.

35 Sodišče prve stopnje je razsodilo, da navedba M.-L. Lindorfer, da naj bi zaradi „samega sistema prenosa" v tej določbi prišlo do slabšega obravnavanja uradnikov, ki se v Skupnostih zaposlijo pozneje, kot tistih, ki se zaposlijo bolj zgodaj, brez podlage.

36 Sodišče prve stopnje meni, da M.-L. Lindorfer nikakor ni dokazala, da pravice, ki jih je pridobila na podlagi svojih poklicnih dejavnosti pred zaposlitvijo v Skupnostih, niso ohranjene v njeno korist in upoštevane v pokojninskem sistemu Skupnosti. Poudarilo je, da ko gre za različne sisteme, ni neobičajno, da je pokojninska doba, ki jo je treba upoštevati za pokojnino Skupnosti, drugačna od pokojninske dobe, ki jo upošteva nacionalni ali mednarodni organ. Prav tako je opozorilo, da je M.-L. Lindorfer imela možnost odkupa 21 mesecev, ki so ji manjkali, da zbere 180 mesecev, potrebnih za pridobitev pokojnine v avstrijskem sistemu, in tako ohrani svoje nacionalne pravice do pokojnine, ter da je bil prenos pavšala za odkup teh pravic do pokojnine v sistem Skupnosti možnost, ki jo je svobodno izbrala.

37 Sodišče prve stopnje prav tako meni, da člen 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom ne škoduje svobodnemu gibanju delavcev. Nasprotno, ta določba olajšuje polno izvrševanje te temeljne svoboščine, zlasti s tem, da omogoča, da oseba iz države članice sprejme zaposlitev v instituciji Skupnosti, ne da bi izgubila pravice do pokojnine, ki jih je pridobila na podlagi prejšnjih poklicnih dejavnosti.

38 Ker je Sodišče prve stopnje ugotovilo, da M.-L. Lindorfer ni navedla ničesar, kar bi vplivalo na zakonitost člena 10(3) in (4) SID in člena 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom, je tožbo zavrnilo.

Postopek pred Sodiščem

39 Sodišče je z odločbo z dne 7. junija 2005 zadevo dodelilo prvemu senatu. Ker nobena od strank ni zahtevala, da se ji omogoči, da ustno pojasni svoja stališča, se je Sodišče odločilo, da bo odločalo brez ustne obravnave. Generalni pravobranilec je svoje sklepne predloge predstavil na obravnavi 27. oktobra 2005, nato pa je bil ustni postopek končan.

40 Prvi senat je 1. decembra 2005 v skladu s členoma 44(4) in 118 Poslovnika odločil, da zadevo predloži Sodišču zaradi predodelitve številčnejši sestavi.

41 Sodišče je s sklepom z dne 26. aprila 2006 odredilo ponovno odprtje ustnega postopka in obravnavo. Stranki in Komisija, v skladu s členom 24, drugi odstavek, Statuta Sodišča, so bile pozvane, naj podajo stališča glede vprašanj, postavljenih v tem sklepu.

42 Po ustni obravnavi 28. junija 2006 in predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 30. novembra 2006 se je ustni postopek končal.

Predlogi strank

43 M.-L. Lindorfer s pritožbo, v kateri se sklicuje na tri pritožbene razloge, Sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano sodbo razveljavi;

— sporno odločbo razglasi za nično in po potrebi razglasi za nično odločbo Sveta z dne 31. maja 2001 o zavrnitvi njene pritožbe;

— Svetu naloži, naj določi novo pokojninsko dobo, ki jo je treba upoštevati, in

— Svetu naloži plačilo stroškov postopka na prvi in pritožbeni stopnji.

44 Svet Sodišču predlaga, naj:

— pritožbo zavrne in

— M.-L. Lindorfer naloži plačilo stroškov.

Pritožba

45 Uvodoma je treba navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso iz členov 225 ES, 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča in 112(1)(c) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev je predlagana, ter pravne trditve, ki na poseben način utemeljujejo ta predlog (sodbe z dne 6. marca 2003 v zadevi Interporc proti Komisiji, C-41/00 P, Recueil, str. I-2125, točka 15; z dne 12. septembra 2006 v zadevi Reynolds Tobacco in drugi proti Komisiji, C-131/03 P, ZOdl., str. I-7795, točka 49, in z dne 27. februarja 2007 v zadevi Segi in drugi proti Svetu, C-355/04 P, ZOdl., str. I-1657, točka 22).

46 Sodišče bo pri odločanju o pritožbi upoštevalo to sodno prakso.

Prvi pritožbeni razlog: kršitev načela prepovedi diskriminacije glede na spol po eni strani in, po drugi strani, nezadostna obrazložitev izpodbijane sodbe v zvezi s tem

Trditve strank

47 M.-L. Lindorfer s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Sodišče prve stopnje, s tem da je v točki 83 izpodbijane sodbe menilo, da je uporaba dejavnikov, ki se razlikujejo glede na spol, za izračun priznane pokojninske dobe objektivno upravičena zaradi zagotavljanja dobrega upravljanja pokojninskega sistema Skupnosti, kršilo člen 141 ES in nasploh načelo prepovedi diskriminacije glede na spol.

48 M.-L. Lindorfer trdi, da naj diskriminacija glede na spol zaradi daljše pričakovane življenjske dobe žensk ne bi zagotavljala finančnega ravnovesja sistema, kar potrjuje dejstvo, da niti prispevki uradnikov niti zahtevana starost za pridobitev njihove starostne pokojnine niso določeni glede na njihov spol. Sodišče prve stopnje pa je utemeljitev pritožnice zavrnilo s tem, da je v točki 82 izpodbijane sodbe navedlo, da primerja dve neprimerljivi kategoriji uradnikov, ne da bi obrazložilo, zakaj se taka primerjava ne more opraviti.

49 Svet trdi, da člen 141 ES v tej zadevi ni uporabljiv in da je sodba z dne 22. decembra 1993 v zadevi Neath (C-152/91, Recueil, str. I-6935) upoštevna sodna praksa. Meni, da M.-L. Lindorfer, s tem da se je opirala na sodbe, izrečene v drugačnih okoliščinah, kot so okoliščine tega spora, nikakor ni dokazala, da naj bi bil preneseni kapital protivrednost za zaposlitveno vez s Skupnostmi. Svet tako trdi, da mehanizem prenosa ustreza uradnikovi naložbi kapitala, pridobljenega zunaj te zaposlitvene vezi s Skupnostmi, v pokojninski sistem Skupnosti.

Presoja Sodišča

50 Treba je ugotoviti, da se M.-L. Lindorfer sklicuje na to, da je Sodišče prve stopnje kršilo načelo prepovedi diskriminacije in načelo enakega obravnavanja spolov, s čimer namreč meni, da je bilo kršeno eno od splošnih načel, ki jih varuje pravni red Skupnosti. V zvezi s tem je prav tako treba poudariti, da so člen 141 ES in različne določbe izvedenega prava, na katere se M.-L. Lindorfer sklicuje, ter člen 1a(1) Kadrovskih predpisov posebni izrazi splošnega načela enakosti spolov.

51 Sodišče je poudarilo, da mora zakonodajalec Skupnosti, ko določa pravila glede prenosa v nacionalnem sistemu pridobljenih pravic do pokojnine uradnikov Skupnosti v sistem Skupnosti, spoštovati načelo enakega obravnavanja. Zato se mora izogniti določanju pravil, ki uradnike neenako obravnavajo, razen če njihov položaj v času zaposlitve v Skupnostih ne upravičuje različnega obravnavanja zaradi posebnih značilnosti sistema pravic do pokojnine, ki so jih pridobili, ali neobstoja takih pravic (v zvezi z načelom enakega obravnavanja glej sodbo z dne 14. junija 1990 v zadevi Weiser, C-37/89, Recueil, str. I-2395, točka 14).

52 Sodišče prve stopnje ni menilo, da je dejstvo, da so aktuarske vrednosti za ženske višje in da se slednjim v primeru prenosa njihovih pravic do pokojnine v sistem Skupnosti prizna krajša pokojninska doba kot moškim, diskriminatorno. V točkah od 81 do 83 izpodbijane sodbe je menilo, da se M.-L. Lindorfer še posebej ne more sklicevati na to, da v tem sistemu ni nobenega razlikovanja glede na spol glede prispevkov uradnikov, ker se uradniki, ki prispevajo v pokojninski sistem Skupnosti na podlagi svojih dejavnosti v instituciji Skupnosti, nahajajo v drugačnem položaju kot uradniki, ki so v Skupnosti prenesli aktuarski ekvivalent ali pavšal za odkup pravic do starostne pokojnine, ki so jih pridobili na podlagi dejavnosti pred zaposlitvijo v Skupnostih. Sodišče prve stopnje v vsakem primeru meni, da je uporaba dejavnikov, ki se razlikujejo glede na spol, za izračun priznane pokojninske dobe objektivno upravičena zaradi zagotavljanja dobrega finančnega upravljanja tega sistema.

53 Prvič, v zvezi s tem je treba poudariti, da Sodišče prve stopnje z vidika presoje morebitne diskriminacije na podlagi spola pri prenosu pokojninskih pravic ni razložilo, zakaj naj bi se ti dve kategoriji uradnikov nahajali v različnih položajih, ki naj ne bi bili primerljivi.

54 Sodišče prve stopnje v točki 86 izpodbijane sodbe namreč ne razloži, na podlagi kakšnih meril, poleg spola, je nameravalo utemeljiti različno obravnavanje moških in žensk, ki so prenesli svoje pokojninske pravice v sistem Skupnosti, glede na to, da tako razlikovanje ne obstaja glede prispevkov od plače uradnikov in uradnic.

55 Poleg tega je treba dodati, da ne glede na dejstvo, da člen 1a(1) Kadrovskih predpisov ni bil omenjen, ta določba, ki je bila vnesena z Uredbo št. 781/98 in se je uporabljala v času izračuna pokojninske dobe M.-L. Lindorfer, določa, da so „uradniki [...] po teh kadrovskih predpisih upravičeni do enakega obravnavanja, brez [...] diskriminacije glede [...] spola [...]".

56 Drugič, v oporo višjim aktuarskim vrednostim za ženske se ni mogoče sklicevati na utemeljitev, da je različno obravnavanje moških in žensk upravičeno zaradi dobrega finančnega upravljanja pokojninskega sistema.

57 V zvezi s tem je namreč treba opozoriti zgolj na to, da enaka višina prispevkov od plač uradnikov in uradnic navedenega upravljanja ne ogroža.

58 Dejstvo, da je isto ravnovesje mogoče doseči z aktuarskimi vrednostmi, enakimi za oba spola, prav tako dokazuje okoliščina, da so se, kot izhaja iz odgovorov Sveta in Komisije na vprašanja Sodišča, pred dejanskim stanjem v tem sporu institucije odločile, da bodo uporabljale te vrednosti.

59 Zato je Sodišče prve stopnje napačno ugotovilo, da M.-L. Lindorfer ni utrpela diskriminacije zaradi svojega spola.

60 Prvi pritožbeni razlog je tako utemeljen.

Drugi pritožbeni razlog: po eni strani kršitev načela enakega obravnavanja, ker so uradniki, ki svojo kariero začnejo pozneje, slabše obravnavani, in po drugi strani nezadostna obrazložitev izpodbijane sodbe v tem pogledu

Trditve strank

61 M.-L. Lindorfer trdi, da je Sodišče prve stopnje, s tem da ni priznalo, da je bila slabše obravnavana v primerjavi z uradniki, ki so bili v Skupnostih dlje zaposleni, ker je svojo kariero v Skupnostih začela pozneje, kršilo načelo enakega obravnavanja. Meni namreč, da sistem prenosa slabše obravnava uradnike, ki kariero v instituciji Skupnosti začnejo pozneje, kot uradnike, ki so jo začeli veliko prej. Poleg tega M.-L. Lindorfer trdi, da je Sodišče prve stopnje v točki 67 izpodbijane sodbe kršilo svojo obveznost obrazložitve, ker je zavrnilo predlagano primerjavo med njenim položajem in položajem uradnika, ki je prispeval samo v sistem Skupnosti.

62 Svet meni, da položaj „uradnikov, ki so vedno delali v instituciji“ in ki nimajo nacionalnih pravic za prenos ter položaj „uradnikov, ki so se zaposlili pozneje“, to je uradnikov, ki so svoje nacionalne pravice prenesli v pokojninski sistem Skupnosti, nista primerljiva. Svet dodaja, da če bi bila ta položaja primerljiva, avtorjem Kadrovskih predpisov ne bi bilo treba določiti sistema za preračun kapitala v delovno dobo in bi bilo bolj enostavno „pozneje zaposlenemu uradniku“ v pokojninskem sistemu Skupnosti dodeliti število let pokojninske dobe, enako številu let pokojninske dobe v nacionalnem sistemu.

Presoja Sodišča

63 Treba je opozoriti, da načelo enakega obravnavanja ali prepovedi diskriminacije zahteva, naj se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in naj se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (sodbi z dne 10. januarja 2006 v zadevi IATA in ELFAA, C-344/04, ZOdl., str. I-403, točka 95, in z dne 12. septembra 2006 v zadevi Eman in Sevinger, C-300/04, ZOdl., str. I-8055, točka 57).

64 Ker M.-L. Lindorfer, ki se je v instituciji Skupnosti zaposlila po tem, ko je v določenem obdobju prispevala v avstrijski pokojninski sistem, trdi, da ni bila enako obravnavana kot uradnik, ki se je zaposlil prej in ki je v določenem obdobju prispeval v pokojninski sistem Skupnosti, je treba preveriti, ali sta ta dva položaja primerljiva.

65 Kot je poudarila generalna pravobranilka v točki 28 sklepnih predlogov, se v pokojninskem sistemu Skupnosti upokojenim uradnikom plača sorazmerni del njihove končne plače. Višina te pokojnine je tako po eni strani odvisna od uradnikovih dosežkov med zaposlitvijo v Skupnostih, ki se odražajo v končni plači, in po drugi strani od trajanja njegove zaposlitve v Skupnostih. V takem sistemu pokojnina nikakor ni določena s skupno višino plačanih prispevkov med zaposlitvijo.

66 Primer uradnika, ki je v sistem Skupnosti prenesel v nacionalnem sistemu predhodno pridobljene pravice do pokojnine v obliki kapitala, ne spada v ta okvir. Upoštevna pokojninska doba tega uradnika je v skladu s členom 11(2) priloge VIII h Kadrovskim predpisom namreč odvisna od prenesenega kapitala in razreda ob zaposlitvi. Višina pokojnine, do katere bo uradnik po končani karieri upravičen, je

tako opredeljena z njegovo končno plačo in s trajanjem njegove zaposlitve v Skupnostih, k čemur je dodana pokojninska doba, določena s prinesenim kapitalom.

67 Denarni znesek prispevkov uradnika v proračun Skupnosti in trajanje zaposlitve v institucijah Skupnosti torej nista primerljivi vrednosti.

68 Zato je treba ugotoviti, da M.-L. Lindorfer, ki je ob zaposlitvi v Skupnostih v pokojninski sistem Skupnosti prenesla kapital, ki ustreza pravicam, ki jih je pridobila v nacionalnem sistemu, ni v primerljivem položaju z uradnikom, ki se je v Skupnostih zaposlil prej in ki je v pokojninski sistem Skupnosti prispeval od takrat naprej.

69 V zvezi z zatrjevano nezadostno obrazložitvijo je treba ugotoviti, da je Sodišče prve stopnje v točkah od 64 do 68 izpodbijane sodbe preizkusilo različne elemente, ki označujejo kariero uradnika, ki se je zaposlil na začetku svoje poklicne kariere, in uradnika, kot je M.-L. Lindorfer, ki je že prej delala in prispevala v nacionalni pokojninski sistem.

70 Tako je treba po eni strani skleniti, da je Sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da se M.-L. Lindorfer ne nahaja v položaju, primerljivem s položajem uradnika, ki se je v Skupnostih zaposlil na začetku svoje poklicne kariere, in da ne more trditi, da ni bila obravnavana tako kot slednji, ter da Sodišče prve stopnje po drugi strani ni kršilo svoje obveznosti obrazložitve.

71 Drugi pritožbeni razlog je zato treba zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog: po eni strani kršitev načela enakega obravnavanja zaradi uporabe formul za preračun in po drugi strani neobstoj najmanjšega dodeljenega števila let pokojninske dobe

Trditve strank

72 M.-L. Lindorfer izpodbija točki 76 in 77 izpodbijane sodbe in zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje, s tem da ni priznalo, da je bila slabše obravnavna, ker je izvršila prenos svojih pravic do pokojnine iz sklada v državi s „trdno valuto", v primerjavi z uradniki, ki so tak prenos izvršili iz sklada v državi s „šibko valuto", kršilo načelo enakega obravnavanja.

73 Trdi, da se Sodišče prve stopnje glede formul za preračun valut, določenih v členu 10(4) SID, ne bi smelo zadovoljiti z navedbo, da dejstvo, da je uporaba različice i) za znesek, prenesen iz pokojninskega sklada v državi s t. i. „šibko valuto", lahko ugodnejša kot uporaba različice ii) za znesek, prenesen iz pokojninskega sklada v državi s t. i. „trdno valuto", ni posledica pravil Skupnosti, temveč nihanj različnih nacionalnih valut.

74 M.-L. Lindorfer meni, da bi Sodišče prve stopnje po eni strani moralo ugotoviti, da se je Svet odločil, da bo zneske, prenesene iz pokojninskega sklada v državi s „šibko valuto", obravnaval ugodneje kot zneske, prenesene iz pokojninskega sklada v državi s „trdno valuto", in po drugi strani, da Svet takih diskriminatornih formul ne bi smel obdržati.

75 M.-L. Lindorfer poleg tega postavlja vprašanje glede neobstoja najmanjšega dodeljenega števila let pokojninske dobe v primeru prenosa pokojninskih pravic iz države s „trdno valuto“, če je pokojninska doba, ki se jo v pokojninskem sistemu Skupnosti lahko pridobi po prenosu iz države s „šibko valuto“, omejena zato, da ne bi presegla števila let, v katerih je bil uradnik vključen v nekomplementarne nacionalne pokojninske sisteme.

76 Svet meni, da naj bi Sodišče prve stopnje v točkah 76 in 77 izpodbijane sodbe pravilno odgovorilo na zadevne trditve M.-L. Lindorfer.

Presoja Sodišča

77 V zvezi s prvim očitkom glede formul za preračun je treba najprej ugotoviti, da je Sodišče prve stopnje v točki 76 izpodbijane sodbe pravilno opozorilo, da primerjava, ki jo podaja M.-L. Lindorfer, ne more biti prepričljiva, ker so značilnosti „uradnika, s katerim se primerja“ drugačne od značilnosti M.-L. Lindorfer, in da druge primerjave, ki jih podaja, temeljijo na napačnih predpostavkah.

78 Drugič, treba je pripomniti, da ko nacionalni pokojninski skladi opredeljujejo pavšal za odkup na podlagi njihovih nacionalnih pokojninskih sistemov pridobljenih pravic do pokojnine, znesek za prenos določijo v valuti zadevne države članice, ki pa mora biti nato izražen v enotni valuti. Same Skupnosti imajo pri opredeljevanju elementov sistema za preračun široko diskrecijsko pravico.

79 Tretjič, treba je opozoriti, da je različica ii) izbirna v primerjavi z različico i), ker bo v skladu s členom 10(4)(b) SID izračun, ki ga ta določba opredeljuje, izvršen samo na predlog uradnika. Verjetno je, da se bodo uradniki, za katere je različica ii) ugodnejša, odločili zanjo, medtem ko se bodo uradniki, za katere ta različica ni ugodna, odločili za uporabo različice i). Tako ima vsakdo možnost najugodnejše obravnave.

80 Iz tega sledi, da prvi očitek glede uporabe formul za preračun ni utemeljen.

81 Drugi očitek glede neobstoja najmanjšega dodeljenega števila let pokojninske dobe v primeru prenosa pokojninskih pravic v sistem Skupnosti je treba razglasiti za nedopustnega.

82 M.-L. Lindorfer trdi, da je zaradi neobstoja takega praga obravnavana ureditev vredna kritike, kar je gotovo, vendar pa se ne sklicuje na nobeno utemeljitev v skladu s sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno v točki 45 te sodbe, s katero bi dokazala, da je bilo v izpodbijani sodbi pravo napačno uporabljeno.

83 Poleg tega je v obravnavanem primeru navedba, da naj bi Sodišče prve stopnje kršilo načelo enakega obravnavanja zaradi neobstoja takega praga, preveč splošna in nenatančna, da bi lahko bila predmet sodne presoje (v tem smislu glej sodbi z dne 8. julija 1999 v zadevi Hercules Chemicals proti Komisiji, C-51/92 P, Recueil, str. I-4235, točka 113, in sklep z dne 12. decembra 2006 v zadevi Autosalone Ispra proti Komisiji, C-129/06 P, neobjavljena v ZOdl., točka 31).

84 V teh okoliščinah je tretji pritožbeni razlog treba zavreči.

85 Glede na to, da je bil prvi pritožbeni razlog M.-L. Lindorfer sprejet, je izpodbijano sodbo treba razveljaviti v delu, v katerem je bila tožba zavrnjena zaradi neobstoja diskriminacije na podlagi spola.

Posledice delne razveljavitve izpodbijane sodbe

86 Če je pritožba utemeljena, Sodišče v skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča, razveljavi odločitev Sodišča prve stopnje. Tedaj lahko samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Sodišču prve stopnje.

87 Ker stanje postopka to dovoljuje, je treba odločiti o tožbenemu predlogu za razglasitev ničnosti sporne odločbe in o tem, naj se Svetu naloži, naj M.-L. Lindorfer določi novo pokojninsko dobo.

88 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je Svet pri določanju pokojninske dobe M.-L. Lindorfer upošteval dejavnik, povezan s spolom, in tako kršil načelo prepovedi diskriminacije glede na spol in člen 1a(1) Kadrovskih predpisov.

89 Glede predloga, naj se Svetu naloži, naj M.-L. Lindorfer določi novo pokojninsko dobo, v tem primeru zadostuje opozoriti, da mora v skladu s členom 233 ES institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega, sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča.

90 Sporno odločbo je zato treba razglasiti za nično.

Stroški

91 Sodišče v skladu s členom 122 Poslovnika Sodišča odloči o stroških, če je pritožba utemeljena in če Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. V skladu s členom 69(2), prvi pododstavek, Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je M.-L. Lindorfer predlagala, naj se Svetu naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenimi predlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. **Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 18. marca 2004 v zadevi Lindorfer proti Svetu (T-204/01) se razveljavi v delu, v katerem je bila tožba M.-L. Lindorfer zavrnjena zaradi neobstoja diskriminacije na podlagi spola.**

2. **Odločba Sveta Evropske unije z dne 3. novembra 2000 o izračunu pokojninske dobe za M.-L. Lindorfer se razglasi za nično.**

3. **V preostalem se pritožba zavrne.**

4. **Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov postopkov na obeh stopnjah.**

Podpisi